

РЕШЕНИЕ

№ 15211

гр. София, 19.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20221110135201 по описа за 2022 година

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД от „Топлофикация София“ ЕАД срещу П. С. Г., като наследник на Й. П. Й. с искане да бъде осъдена ответницата да заплати следните суми, а именно : сумата в размер на **1 795,95 лева**, представляваща стойността на потребена топлинна енергия за периода 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от 30.06.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, сумата в размер на **392,61 лева**, представляваща лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до 09.06.2022 г., сумата в размер на **35,87 лева**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от 30.06.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от **8,87 лева**, представляваща лихва за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.07.2019 г. до 09.06.2022 г.

Ищецът твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с наследодателката на ответницата въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от Общите условия, при смърт на клиент – физическо лице, наследниците на лицето са длъжни да уведомят писмено продавача в 30-дневен срок , чрез подаване на заявление за промяна на партидата. Твърди, че по силата на облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия е доставил за процесния период до посочения топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. София, ул. „Оборище“ № 1, вх. Б, ап. 14 с аб. № 23008 топлинна енергия, като ответникът не е престириал насрещно – не е заплатил дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение, както и такса за дялово разпределение, като в края на отчетния период са изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дяловото разпределение на ТЕ в сградата на база реален отчет на уредите за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който е доставена енергията като твърди, че ответникът е изпаднала в забава. Претендира разноски.

Ответникът е депозирал отговор в законоустановения срок. Оспорва по основание и размер предявените иски като недоказани и погасени по давност. Възразява срещу начислените суми за топлинна енергия, като посочва, че са завишени и не отговарят на реално доставеното и консумирано количество топлинна енергия. Твърди, че отчитането е некоректно, като е извършвано не база прогнозни месечни разходи. Оспорва определянето на прогнозното количество топлинна енергия за отопление и битово горещо водоснабдяване за отчетния период 2019/2020 г. като незаконосъобразно, доколкото е извършено по правилата на Наредба № 16-334 от 06.07.2007 г., която е отменена с пар. 5 от ПЗР на Наредба № Е-РД-04-1 от 12.03.2020 г. Оспорва наличието на валидно сключен договор за доставяне на топлинна енергия. Оспорва представения по делото договор между дружеството, извършващо дялово разпределение и етажната собственост, доколкото срокът му на действие е изтекъл. Оспорва извършването дялово разпределение от „Техем Сървисис“ ЕООД, тъй като не е комплектовано с необходими документи за извършено техническо обслужване на топлоразпределителите след всеки отоплителен сезон. Възразява, че ищецът не е редуцирал показанията на общия топломер в абонатната станция с технически и нормативно обоснован технологичен разход на топлинна енергия, която се приспада от измереното показание на топломера, поради което е завишил начисляваните суми за топлинна услуга. Оспорва количеството доставена енергия, както и правилността на отчитането и от общия топломер, находящ се в абонатната станция. Поддържа, че ищецът е нарушил законовите разпоредби, като не е прекъснал топлоподаването, след двумесечно неизпълнение на задълженията за заплащане на топлоенергия. Оспорва по основание и размер претенцията за законна лихва, доколкото недължима е главницата и не бил поставен в забава чрез покана. Прави възражение за изтекла погасителна давност на вземанията. При условията на евентуалност прави възражение за прихващане с дължима от ищцовото дружество сума по изпълнителен лист от 25.05.2015 г., издаден в полза на ответника за сумата от 1 052,04 лева. Претендира разноски.

С определение 25.01.2023 г., на основание чл. 219, ал. 1 ГПК, в производството като трето лице – помагач на страната на ищеца е конституирано „Техем Сървисис“ ЕООД, което не оспорва предявените иски, които счита за основателни и доказани. Представя писмени доказателства.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически изводи:

Не е спорно по делото, като е отделено като безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че П. С. Г. е била собственик на ап. № 14, находящ се в гр. София, ул. Оборище 1, вх. Б, който е наследила от майка си Й. Й..

Съгласно справка в НБДН Й. П. Й. е починала на 28.03.2013 год. и неин наследник по закон е П. С. Г. „дъщеря.

Видно от протокол Общото събрание на етажните собственици с адрес: гр. София, ул. Оборище № 1 от 14.08.2002 год., е взело решение да се сключи Договор за услугата „топлинно счетоводство“ с „Техем Сървисис“ ЕООД. Договорът е сключен на 30.08.2002 г.

Представен е списък за разпределение на кубатурата в жилищна сграда „ж.к. „Илинден““, ул. „Оборище“ № 1, като за ап. 14, със собственик Й. П. Г. е определена обща кубатура от 239 куб. м., а съгласно списък на етажни собственици, приложен към протокола от ОС, пълната кубатура на ап. 14 е 234 куб. м.

За процесния период „Топлофикация София“ АД е издала ОФ от 31.07.2019 год. за сумата от 792,55 лв., за периода 01.05.2018 год. – 30.04.2019 год. със срок на плащане 14.09.2019 год., а така също са издадени и ДИ към общата фактура.

Издадена е и ОФ от 31.07.2020 год. за отчетен период 01.05.2019 год. – 30.04.2020 год.

за сумата от 946,87лв.,след направени прихващания във връзка с промяна на цената на топлинната енергия,със срок на плащане 14.09.2020год.

Съгласно справка за издадени фактури ,за периода м.05.2019год – 30.04.2020год. са издадени фактури за услуга дялово разпределение на стойност 35,87лв.

От третото лице –помагач са представени писмени документи ,от които се установява ,че реално услугата дялово разпределение е била извършена за абонатен № 23008 „а именно –справки за отопление и топла вода и документи за годишен отчет за 01.05.2018год.-30.04.2019год. и 01.05.2019год. – 30.04.2020год.,подписани от клиент.

Съгласно заключението на вещото лице по ССЧЕ,за периода м.04.2018год. – м.04.2010год. са издадени фактури за авансово фактуриране на ТЕ и подгряване на вода ,а за реално потребената топлинна енергия е издадена ОФ от 31.07.2019год. на стойност 792,55лв. със срок на плащане 14.09.2019год. Изравнителна сметка за отоплителен период м.05.2018год. – м.04.2019год. е подадена през месец 07.,м.08. и м.10.2019год.След подаване на изравнителните сметки към общата фактура са издадени дебитни известия от 31.08.2019год. и 31.10.2018год.

За периода 01.05.2019год. – 30.04.2020год. е издадена ОФ от 31.07.2020год. на стойност 1012,21лв. като изравнителните сметки са подадени през м.07. и м.08.2020год.В ОФ е извършено прихващане със сумата от 65,34лв.,поради промяна на цената на топлинната енергия и остатъкът за плащане възлиза на 946,87лв.

През процесния период за услугата дялово разпределение са издадени 12 бр. фактури на обща стойност 35,87лв.

Няма постъпили плащания от ответника ,които да погасяват задълженията по фактурите и дебитните известия.Така задължението за ТЕ възлиза на 1795,95лв.,а за дялово разпределение е в размер на 35,87лв..Лихвата за забава за ТЕ е в размер на 398,24лв.,а за ДР – 8,87лв.

Съгласно заключението на вещото лице по СТЕ,основно и допълнително , се установява ,че количеството топлинна енергия, постъпило в топлоснабдената сграда, се измерва чрез т.нар. общ топломер, монтиран в абонатната станция. Показанията се отчитат ежемесечно по електронен път ,чрез преносим терминал ,който снима показанията на първо число на месеца.Абонатната станция е сменена през 2009год. като има протокол за 72 часова проба и Констативен акт за установяване на годността за приемане на строежа от 15.09.2009год.

В ищцовото дружество има съхранени проверки на топломера с електронен блок в АС ,съгласно БДС и протоколи за тяхната смяна ,които са извършвани на всеки две години.През 2019год. и 2020год. „Топлофикация София“ ЕАД не е имала сключен договор с фирма за извършване на метрологични проверки на уредите за търговско измерване в АС /топломери и водомери ,като свидетелство за проверка № С1-92-1 от 15.01.2020год. е издадено , за съответствие с одобрения тип.

С оглед въведената система за дялово разпределение отчитането на топлинната енергия е извършвано от третото лице помагач съобразно договор, сключен с етажните собственици на топлоснабдената сграда. При условията на сключения договор третото лице помагач е отчитало отдадената топлинна енергия. Съгласно техническата експертизата за процесния период по отношение на процесния имот е начислена топлинна енергия за отдадена сградната инсталация,общи части, за индивидуално отопление и за заграване на топла вода.

Вещото лице сочи, че през процесния период на база отчета на наличния в имот топлоразпределител и водомера за топла вода е отчетена коректно консумираната енергия за индивидуално отопление и горещо битово водоснабдяване. Топлинната енергия, отдадена от сградна инсталация е разпределена за процесния имот на база пълен отопляем обем от

239куб. м. За периода 01.05.2018год. до 30.04.2020год. количеството топлинна енергия, отдадена от сградна инсталация в СЕС е изчислено от ФДР по формула, съгласно приложението към чл.61, т.6.1.1. от Наредба № 16-334, което зависи от вида и топлофизичните особености на сградата и отоплителната инсталация. Изчисленото количество топлинна енергия, отдадена от сградна инсталация е разпределено пропорционално на отопляемия обем на имотите по проект в сградата.

Технологичните разходи са приспаднати за сметка на ищеца.

За процесния период фирмата за дялово разпределение е отчитала уредите в имота, за което са попълнени документи за главен отчет, като отчетите са коректно отразени в изравнителните сметки. В процесното жилище има монтирани 5 броя отоплителни тела и съответно 5 броя топлоразпределители.

В имота се ползва топла вода и има 2 водомера за топла вода, по които се отчита разхода.

Така вещото лице сочи, че за периода от 01.04.2018год. до 30.04.2020год., стойността на изравнителните сметки е 1785,36лв., като е налице разлика от прогнозните данни от 143,46лв., за доплащане.

От тази сума задължението за ТЕ за сградна инсталация е в размер на 584,45лв., за отопление на имота – 871,08лв. и за ТЕ за подгряване на топла вода – 329,83лв.

При тази установеност на фактите съдът прави следните правни изводи:

Потребител на топлинна енергия за битови нужди, респективно задължено лице за заплащане на цената на доставената такава във връзка с чл.155 от ЗЕ, е собственик или ползвател на имот, който ползва топлинна енергия с топлоснабдител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване.

Ответницата в процесния период е била собственик на недвижим имот, ап. №14, находящ се в гр.София, ул.Оборище 1, вх.Б, който е наследила от майка си Й. Й..

Предвид разпоредбата на чл. 150 ЗЕ същата е обвързана по силата на закона от облигация с ищцовото дружество по отношение на доставяната до нейния имот ТЕ, без да е необходимо нарочно изявление, че желаят да закупят доставяната в имота от ищеца ТЕ.

Относно съдържанието на понятието "потребител на топлинна енергия за битови нужди" е налице константна практика. Собственикът или титулярът на вещно право на ползване в имот в режим на етажна собственост, по презумпция на закона се смята потребител на отдадена от сградна инсталация и отоплителни тела на общите части на сградата ТЕ. По силата на закона между битовия потребител и топлопреносното предприятие възниква правоотношение по продажба на ТЕ при публично известни общи условия, без да е необходимо изричното им приемане от потребителя. Достатъчно е взетото решение от общото събрание на етажните собственици за присъединяване към топлопреносната мрежа, за да бъде всеки етажнен собственик потребител на постъпилата в сградата ТЕ. Това разрешение се възприема и в Тълкувателно решение № 6/2016 г. на ОСГК на ВКС. По делото не е спорно и се установява, че съгласно Протокол от 2002год. е взето решение на общото събрание на ЕС, с административен адрес, ул., Оборище "№ 1, ползващи топлинна енергия от „Топлофикация София“ ЕАД, да се сключи договор за извършване на индивидуално измерване на потребеното количество топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите с „Техем Сървисис“ ЕООД.

С оглед на изложеното и предвид цитираните разпоредби, между главните страни за

процесния период е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни Общи условия от 2016год., публикувани на 11.07.2016год., в сила от 10.08.2016год. и съдът приема, че ответницата има качеството потребител на топлинна енергия по отношение на описания в исковата молба апартамент.

--	--	--	--

Страните не спорят, че през исковия период сградата, по местонахождение на процесния имот е била топлоснабдена, за имота е открита партида с аб. №23008 за отчитане на количеството и стойността на доставената ТЕ, както и обстоятелството, че услугата топлинно счетоводство през исковия период е извършвана от „Техем Сървисис”ЕООД.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 от ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда – етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение, регламентирана за процесния период в ЗЕ /чл. 139 – 148 , Наредба № 16-334 за топлоснабдяването, действала до 24.03.2020год. , Наредба №Е-РД-04-1 за топлоснабдяването , в сила от 12.03.2020год. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите /чл. 142, ал. 2 от ЗЕ/, като според чл. 145, ал. 1 от Закона, топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти.

Начинът на определяне на цената за услугата " дялово разпределение на топлинната енергия" е точно определен в ЗЕ – съгласно чл. 139в, когато топлопреносното предприятие или доставчикът на топлинна енергия не са регистрирани по реда на чл. 139а, те сключват писмен договор за извършване на услугата дялово разпределение с лицето, избрано от клиентите по реда на чл. 139б /при Общи условия/, в който се уреждат цените за извършване на услугата дялово разпределение на ТЕ, които се заплащат от страна на потребителите към топлопреносното предприятие, а след това – от топлопреносното предприятие към търговеца, осъществяващ дялово разпределение на ТЕ, а съгласно чл. 140, ал. 5 – лицето по чл. 139б, ал. 1 предлага на клиентите в сграда – етажна собственост, самостоятелно или чрез упълномощено лице, да сключат писмен договор, в който се уреждат условията и начинът на плащане на услугата дялово разпределение /виж и чл. 112г ЗЕЕЕ (отм.); ; – действаща нормативна уредба към момента на сключването на договора от 2002 г. между етажните собственици на процесната сграда и „Техем Сървисис”ЕООД/. Във връзка с това по силата на закона възниква система от две относително независими правоотношения, чиито страни и предмет се определят от закона. По едното възниква задължение за топлофикационното дружество за заплащане на търговеца, извършващ дялово разпределение цената на услугата дялово разпределение, а по второто – потребителите дължат заплащане на сумите за тази услуга на топлофикационното дружество. С договора сключван по реда на 139в, ал. 3, т. 4 ЗЕ между топлофикационното дружество и търговеца, извършващ дялово разпределение се определя само цената за услугата дялово разпределение, а в този по чл. 140, ал. 5, т. 8 ЗЕ между клиентите и търговеца, извършващ дялово разпределение само условията и начинът на плащане на услугата. И двата договора обаче не променят страните и предмета на правоотношенията във връзка с цената, защото както те се определят от закона. Ето защо,

съдът приема, че законът установява задължение на купувача /потребител/ да заплаща на топлофикационното дружество суми за дялово разпределение, чиято цена се определя от договора между тях, като няма значение дали топлофикационното дружество е платило предварително, впоследствие или дали въобще е платило тази цена на търговеца, извършващ дялово разпределение, както и е без значение дали общите условия на топлофикационното дружество установяват задължение на купувача /потребител/ да заплаща на топлофикационното дружество суми за дялово разпределение. Единственото условие (основание) за задължението на потребителите за плащане на сумите за тази услуга на топлофикационното дружество е услугата за дялово разпределение да е извършена. От изложеното се налага извод, че с претендиране на сумата за дялово разпределение от топлофикационното предприятие не се стига до предявяване на чужди права.

Предвид заключенията на вещите лица, които кореспондират с писмените доказателства по делото, следва да се приеме, че за процесния период 01.05.2018год. – 30.04.2020год. незаплатената топлинна енергия, доставена от ищеца възлиза на 1795,95лв., а стойността на услугата дялово разпределение за периода възлиза на 35,87лв.

По възражението за погасителна давност.

Тъй като съдът стигна до извод за наличие на задължения към ищеца, то следва да разгледа възражението на ответника, че то е погасено по давност.

Задълженията за плащане на цената на доставена и потребена топлинна енергия, представляват периодични плащания, поради което се погасяват с изтичане на тригодишна давност, която започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. Предявяването на иска спира течението на давността. Искът е предявен в съда на 30.06.2022год., поради което извън погасителната давност са всички вземания, чиято **изискуемост настъпва след 30.06.2019г.** Съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД, погасителната давност е започнала да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо като следва да бъде взето в предвид и спирането на всички срокове, включително и давностите, съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. /ЗМДВИПОРНС/ до отмяната на извънредното положение и при условията на **§ 13 от ПЗР към Закон за изменение и допълнение на закона за здравето, ДВ, бр. 44 от 2020год. за периода от 13.03.2020год. до 20.05.2020год., вкл./2 месеца и 7 дни/.**

Съгласно чл. 155, ал. 1, т. 1 или т. 2 ЗЕ задълженията на потребителите за заплащане на месечни вноски /равни или прогнозни/ не са в зависимост от изравнителния резултат в края на съответния отчетен период, а имат самостоятелен характер. Изравнителният резултат не влияе на дължимостта на месечните вноски в установените за тях срокове, а до възникване на ново вземане в полза на една от страните по облигационното отношение в размер на разликата между начислената суми по прогнозните вноски и стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода. В зависимост от това дали начислените прогнозни месечни вноски са в по-голям или по-малък размер от стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода, то това ново вземане възниква в полза на потребителя или в полза на

топлопреносното предприятие

За процесния период 01.05.2018год. – 30.04.2020год. приложение намират Общите условия за продажба на топлинна енергия от ищцовото дружество на потребители за битови нужди в гр. София, публикувани на 11.07.2016год., в сила и влезли в сила на 10. 08. 2016 г. /арг. от чл. 150, ал. 2 ЗЕ/. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ОУ от 2016год., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, т.е. падежа на всяко задължение настъпва след изтичането на този 45 дневен срок.

Предвид изложеното, налице са основания да се считат за погасени по давност задълженията за периода 01.05.2018год. – 28.02.2019год., вкл. в размер на 630,18лв.

За сумите по издадените дебитни известия от 31.08.2019год. и 31.10.2019год. в не са налице основания за прилагане на погасителната давност, тъй като същите са за задължения при годишно изравняване, след подаване на изравнителните сметки от третото лице помагач към ОФ от 31.07.2019год. и представляват едно ново вземане, за което тригодишния срок от издаването на всяко ДИ не е изтекъл към момента на предявяване на исковата молба.

Или задълженията за незаплатена топлинна енергия за периода 01.03.2019год. до 30.04.2020год. възлизат на сумата от **1 165,77лв.** /като сбор от сумата от 162,37лв. за периода 01.03.2019год. – 30.04.2019год., 39,88лв. задължения по ДИ, сумата от 946,87лв., за периода 01.05.2019год. – 30.04.2020год. и 16,65лв. задължения по ДИ./

Към посочената по-горе сума следва да се добавят дължимите годишни такси за извършваната услуга за дялово разпределение за периода 01.05.2019год. – 30.04.2020год., тъй като и за тях не е налице основание за прилагане на правилата за погасителна давност. Стойността на тази услуга съда възприема на **35,87лв.**, предвид издадените фактури за услугата дялово разпределение и заключението на вещото лице по ССЧЕ.

Сумите се дължат ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда, 30.06.2022год., до окончателното им заплащане.

По претенциите с правно основание чл.86 от ЗЗД.

Основателността на иска предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от страните.

За периода процесния период са приложими ОУ на „Топлофикация София“, ЕАС от 2016 г., публикувани на 11.07. 2016 г. и влезли в сила на 10. 08. 2016 г. /арг. от чл. 150, ал. 2 ЗЕ/. Съгласно чл. 33, ал. 1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В ал. 4 обаче е посочено, че продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 ако не са заплатени в срок. По аргумент за противното съдът приема, че клиентите на топлинна енергия не дължат обезщетение за забава върху прогнозно начисляваната месечно топлинна енергия по чл. 32, ал. 1.

Съгласно чл. 32, ал. 2 от общите условия от 2016 г. след отчитане на средствата за

дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал. 1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Върху тези окончателно определени по размер суми въз основа на реалния отчет на доставеното количество топлинна енергия клиентите дължат обезщетение за забава, ако не са заплатили сумите в 45-дневен срок от изтичане на периода, за който се отнасят (чл. 33, ал. 2). За да може обаче потребителите на топлинна енергия да изпълнят задължението си да заплатят на ищеца тези суми, е необходимо дружеството да окаже необходимото съдействие, като предостави информация относно дължимата сума, издавайки фактурата, предвидена в чл. 32, ал. 3 от общите условия. С оглед на това следва да се приеме, че 45-дневният срок тече от издаването на фактурата за съответния отчетен период, а не от изтичането на периода.

Съдът стигна до извода ,че е налице главен дълг за периода 01.03.2019год. до 30.04.2020год. в размер на 1165,77лв.

Обезщетението за забава за периода 15.09.2019год. до 09.06.2022год. ,изчислено от съда и при съобразяване на заключението на вещото лице по ССЧЕ ,възлиза на **226,20лв.**

По отношение за лихвата за забава на претендираната главница за такса дялово разпределение. Доколкото не е предвиден срок за изпълнение на това задължение, купувачите изпадат в забава по отношение на него след покана. Ищецът не сочи доказателства за отправянето и получаването на покана за плащане на това главно вземане, поради което вземане за лихва за забавата му не е възникнало и искът за мораторна лихва в **8,87лв.** на това вземане следва да бъде отхвърлен.

По предявеното ,в условията на евентуалност възражение за прихващане:

Тъй като съдът стигна до извода за основателност на предявените осъдителни искове на ищеца ,в посочените размери ,то следва да бъде разгледано и възражението на ответницата за прихващане със задължение на „Топлофикация София“ЕАД в размер на 1 052,04лв.,за което е издаден изпълнителен лист от 25.05.2015год. ,въз основа на решение от 30.03.2015год. по гр.д.№9860/2014год. на СГС.

Съгласно разпоредбата на чл. 103, ал. 1 ЗЗД когато две лица си дължат взаимно пари или еднородни и заместими вещи, всяко едно от тях, ако вземането му е изискуемо и ликвидно, може да го прихване срещу задължението си, като двете задължения се смятат за погасени до размера на по – малкото от тях (чл. 104, ал. 2 ЗЗД).

За да бъде осъществен фактическият състав на правото да се извърши прихващане, между страните следва да съществуват две действителни вземания, имащи за предмет или пари или еднородни заместими вещи, като всяка от страните е кредитор по едното вземане и същевременно длъжник по другото, като активното вземане (вземането на страната, която прихваща) следва да бъде ликвидно (установено по основание, съдържание и размер) и изискуемо.

От страна на ищеца не е направено възражение срещу съществуването на задължението ,с което се иска прихващане от страна на ответницата, а така също не са представени и доказателства същото да е било погасено,чрез плащането му.

Ето защо съдът счита ,че възражение за прихващане на ответницата е основателно и следва да се уважи.

Активното ѝ вземане е изискуемо и ликвидно ,следва да се извърши прихващане с двете насрещни вземания ,които са еднородни като пасивното вземане ,което е за по-голям размер /съобразно чл.76,ал.1,изр. 2 и 3 от ЗЗД /,а именно това за незаплатена топлинна енергия за периода 01.03.2019год. – 30.04.2020год. в размер на 1165,77лв. се погаси с по-малкото вземане на ответницата в размер на 1052,04лв.

Остатъкът от задължението за топлинна енергия на ищеца в размер на **113,73лв.** ,за

периода 01.03.2019год. – 30.04.2020год. се дължи ,ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда ,30.06.2022год. до окончателното заплащане.

По разноските:

Съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на разноски,съобразно уважената част от исковите,а ответникът ,на основание чл.78,ал.3 от ГПК съответно има право на разноски ,съобразно отхвърлената част от исковите .

В случая обаче отговорността за разноските за сумата от 1165,77лв.,за която съдът прие ,че е погасена поради извършеното съдебно прихващане със задължението от 1 052,04лв. следва да бъде възложена само на ответника ,на когото не се дължат разноски ,съразмерно с тази отхвърлена част, съобразно чл.78,ал.3 от ГПК.

По общото правило на чл. 78 ГПК присъждането на разноски на страните се основава на вината на противната страна, която с поведението си е предизвикала предявяване на иска или защитни действия срещу неоснователно предявен срещу нея иск. Ако предявеният иск бъде отхвърлен като неоснователен, се предполага, че ищецът виновно и неоснователно е заставил ответника да направи разноски по делото .

Ако искът бъде уважен, ответникът има право на разноски само ако с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, съгласно чл. 78, ал. 2 ГПК.

Ако обаче искът бъде отхвърлен по причини извън вината на ищеца, следва да се приеме, че последният има право на разноски. И това е така, тъй като в духа на закона е да се присъждат разноски в полза на ищеца, когато искът е отхвърлен, защото след предявяването му ответникът доброволно е изпълнил задължението си. Решаващият съд приема, че настоящият случай е аналогичен. Ответникът е дал повод за завеждане на делото – той е оспорил иска, като е релевирал и евентуално възражение за прихващане. Макар предявеният иск да не се уважава,в частта в която е извършено съдебното прихващане, ответникът няма право на разноски. И това е така, тъй като основанието за отхвърленото на претенцията в тази ѝ част, не е отричане на правното твърдение на ищеца, а извършено прихващане с насрещно вземане на ответника.

Предявеното от последния възражение за прихващане е основателно /предвид изложеното вече по-горе/ и при това положение той дължи заплащането на направените от ищеца разноски на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Ищецът е доказал деловодни разноски в размер на 574лв.,съобразно представения списък на разноските по чл.80 от ГПК,от които : 124лв. – д.т. ,350лв. – депозити за вещи лица и 100лв. юрисконсултско възнаграждение ,на основание чл.78,ал.8 от ГПК ,определено от съда в минимален размер.

Съобразно уважената част от исковите на същия се следват деловодни разноски в размер на **366,98лв.**

На основание чл.78,ал.3 от ГПК право на разноски има и ответника,който своевременно е заявил такива ,като е представил и списък на разноските по чл.80 от ГПК за сумата от 520лв.,от които 150лв. – депозит за вещо лице и 370лв. – уговорено и платено в брой адвокатско възнаграждение ,съгласно договор за правна помощ и съдействие от 03.10.2022год.

Съобразно отхвърлената част от исковите на същия се следват деловодни разноски в размер на **187,54лв.**

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА П. С. Г. ,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София,ул.“Оборище“ № 1,вх.Б,ет.7,ап.14 **да заплати на** „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б ,на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД сумата в размер на **113,73лв.**, представляваща стойността на потребена топлинна енергия за периода 01.03.2019год. до 30.04.2020год. за топлоснабден имот с адрес в гр.София,ул.“Оборище“ № 1,вх.Б,ап.14.аб.№23008 , ведно със законната лихва от 30.06.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, сумата в размер на **226,20 лева**, представляваща лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до 09.06.2022 г., сумата в размер на **35,87 лева**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от 30.06.2022 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б **срещу** П. С. Г. ,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София,ул.“Оборище“ № 1,вх.Б,ет.7,ап.14 ,с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ ,за разликата от уважения размер от **113,73лв.** до предявения размер от **1 795,95лв.**,стойността на незаплатената топлинна енергия за периода 01.05.2018год. до 30.04.2020год. ,както следва : - за сумата от **630,18лв.** и за периода 01.05.2018год. до 28.02.2019год.,вкл. като погасена по давност , - за сумата от **1 052,04лв.**, като погасена ,чрез прихващане с насрещно вземане по изпълнителен лист от 25.05.2015год. ,издаден въз основа на решение от 30.03.2015год. по гр.д.№9860/2014год. на СГС ; както и предявените искове ,с правно основание чл.86 от ЗЗД ,за разликата от уважения размер от **226,20лв.** до пълния предявен размер от **392,61 лева**, представляваща лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до 09.06.2022 год. , както и за сумата от **8,87 лева**, представляваща лихва за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.07.2019 г. до 09.06.2022 г.

ОСЪЖДА П. С. Г. ,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София,ул.“Оборище“ № 1,вх.Б,ет.7,ап.14 **да заплати на** „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б ,на основание чл.78,ал.1 от ГПК сумата в размер на **366,98лв.** ,представляваща деловодни разноски съобразно уважените искове.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б **да заплати на** П. С. Г. ,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София,ул.“Оборище“ № 1,вх.Б,ет.7,ап.14 ,на основание чл.78,ал.3 от ГПК сумата в размер на **187,54лв.** ,представляваща деловодни разноски съобразно отхвърлената част от искове.

Решението е постановено при участието на „Техем Сървисис“ЕООД, като трето лице, помагач на ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____